

Shora Esmailian

Halal-tv behövs

MAKT, MAKT OCH ÅTER MAKT. Det är ett perspektiv som uppenbarligen helt saknas i den aktuella *Halal-tv*-debatten. Bland annat hos skribenten Dilsa Demirbag-Sten och kvinnojoursaktivisten Azam Qarai, som båda har kommit till tals i flera medier den senaste veckan.

Efter att ha gått på pressvisningen av det nylanse-rade programmet i *SVT* säger Qarai till tidningen *Metro*: "Programledarna ville inte svara. Jag ville till exempel veta vad de anser om arvsrätten, som är mindre för kvinnor än män enligt Koranen. Jag blir upp-rörd eftersom jag själv har flytt från det här i Iran."

Vilket "det här"? Och vad har dessa programledare med Iran att göra?

Med "det här" önskar jag så innerligt att Qarai skulle mena det växande klassamhället och de ökade klyftorna i det iranska samhället – att rika blir rikare och fattiga blir fattigare. För det var just klass som Halal-tv:s första avsnitt, som sändes i måndagskväll, handlade om. Men tyvärr verkar det vara så att Qarai menar islam, vilket inte är särskilt intressant i sammanhanget. Det är heller inte intressant att ställa beslöjade tjejer till svars för arvsrätten i Iran.

DEMIRBAG-STEN TYCKER SIG, utan att ens ha sett programmet, ha fog för att skrika högt på *Svds* Brännpunkt om hur oroväckande det är att muslimer ska "leda programmet". De tre muslimska tjejerna sammanfattar hon som "djupt troende, beslöjade, homofobiska nykterister som anser att kvinnor ska vara oskulder fram till äktenskapet och förordar stening vid otrohet."

Det är ord och inga visor som Demirbag-Sten låter vina över dessa tjejers huvud. Eftersom hon inte känner dem tycks hon förutsätta att alla muslimer är likadana/tycker likadant. Hon gör inte skillnad på en persons val att bära slöja i Sverige och sharialagars konsekvenser i vissa länder.

Och om programledare ska ställas till svars för sin religiösa uppfattning, varför rasade i så fall inga debattörer när den uttalade pingstvännen Lars Adaktusson blev programledare för *Svt*:s Agenda.

HALAL-TV HANDLADE INTE om islam som religion. Det första avsnittet hade tema klass.

Visst blir jag – som inbiten ateist och sekulär i utövningen av precis allt i mitt liv – provocerad när de kort diskuterar hur fattigdom enligt islam är en prövning. Men det är parenteser i det halvtimmeslånga programmet. Det som får mig att gå i taket är hur ekonomen Carl Hamilton, som programledarna besöker för en intervju, tvingar sig på en av dem, Khadiga El khabiry, när hon inte tar honom i hand, med motiveringen att "så gör vi Sverige".

När kommer Sveriges feminister á la Demirbag-Sten att stå upp för El khabirys rätt till sin egen kropp?

HALAL-TV GLÄDER MIG, för programmet kastar tillfälligt om makthierarkin i det svenska samhället. En ordning som pekar ut muslimer som de onda, som de mörka och dunkla som ska ta över vår västliga civilisation – utan att ge muslimer själva utrymme att komma till tals. Inte minst detta drev mot programmet, innan det ens haft premiär, är ett exempel på den växande islamofobin. Vilket i sin tur visar på behovet av programmet.

Och tji fick de alla som trodde att Halal-tv:s första avsnitt skulle vara islamistisk propaganda i public service. Även de på vänsterkanten som fortfarande inte förstått vår tids största rasism.

